

MOVIMENT ESTUDIANTIL

ENTREVISTA

JOSEP MARIA MAÑES LLARREA
 FP 2 2on CURS. 24 anys
 MEMBRE DEL CONSELL ESCOLAR
 DEL CENTRE BORJA MOLL

1.- Perquè ara i no abans sortireu al carrer a protestar per les condicions del sistema educatiu?

Hi havia una consciència difusa per a reivindicar abans del exemple de França. La protesta va esclatar com una manifestació del malestar dels joves estudiants: atur, drogaadició, etc.

2.- Quina és la plataforma específica de FP?

Nosaltres, que som solidaris amb les reivindicacions generals del moviment estudiantil, hem centrat la nostra lluita en la dignificació social de la Formació Professional. Es un nivell d'estudis molt menyspreat socialment, malgrat s'hagin produït unes millores als darrers anys. Per exemple, al meu centre hi ha una activitat socio-cultural molt important i més que als instituts. La imatge del estudiant de F.P. com un estudiant no-intellectual és parcialment falsa. No hem d'oblidar que hi ha una forta selectivitat interna entre la F.P 1 i la F. P. 2. Aixó posa de manifest que entre l'EGB i la F.P. hi hauria d'haver una sortida pels alumnes que ja han fracassat a l'EGB i fracassen a l'FP.

Els estudiants de FP reclamen unes pràctiques d'empresa que tinguin una finalitat educativa, estiguin remunerades, almanco amb una beca d'ajuda al estudi.

Exigim la constitució d'unes comissions de pràctiques integrades paritàriament per professors, alumnes i representants del MEC que garanteixin i generalitzin les pràctiques per a tots els alumnes de FP.

Les especialitats de la FP, en consonància en la demanda laboral. Per exemple, a les Illes hi ha especialitats molt necessàries com Medicina nuclear, Radio-diagnòstic, Educació Especial etc. que no hi són.

Els estudiants de FP que pertanyen majoritàriament als sectors socials més desfavorits fan elecció d'especialitat en funció de la seva sortida laboral.

També demanam una interconnexió entre les especialitats de la FP 2 i la Universitat, doncs sinó no hi ha una promoció intel·lectual dels estudiants més preparats culturalment.

Una redifinició dels plans d'estudi, una major adequació entre la titulació dels ensenyants i el que en realitat ensenyen.

3.- Com valores el preacord amb la Direcció Provincial?

El preacord amb la Direcció Provincial era un començament de diàleg i anava amb la línia de les negociacions que posteriorment han acabat amb l'acord dels 18 punts amb el Ministeri.

Es cert que aquí el preacord no va signar la FP i no els representants de BUP.

Malgrat aquesta aparent divisió entre FP i BUP hi havia una forta convergència entre la problemàtica dels estudiants: taxes gratuïtes, selectivitat, etc.

4.- Com es va constituir la Federació d'alumnes?

Fou un gran esforç dels estudiants. L'elaboració dels Estatuts fou una de les tasques més difícils, l'ajuda de la Federació de Pares d'Alumnes, del Consell de Joventud —jornades de la Porcín-cula—, la subvenció del MEC per un import de 200.000 pts., tot això juntament i principalment amb la desenvolupada pels estudiants que representaven més de 15 centres va cristal·litzar amb la constitució de la Federació d'associacions d'estudiants presidida per un representant d'un Centre Concertat, concretament del Col·legi Sant Pere.

Els principals objectius de la Federació és impulsar l'associacionisme a cada centre, incrementar la participació estudiantil a les institucions tant acadèmiques com socials. Volem que els Consells Escolars de Centres siguin organismes a on veritablement participin els estudiants. La Federació no està polititzada, els membres de la Junta Directiva no tenim una homogeneïtat ideològica, la funció ha d'esser reivindicativa dels nostres problemes. Els estudiants hem comprovat com amb unitat es pot canviar la política d'un ministeri.

5.- Voldries sortir al pas sobre el que uns certs medis de comunicació varen qualificar com una oposició per part dels estudiants de F.P. a la normalització del català?

Es completament fals. Nosaltres estam a favor de la Normalització lingüística, ara bé no volem que sigui un tema de confrontació sino d'integració, per això no s'han de radicalitzar les postures.

6.- Com valores l'acord entre el MEC i les distintes organitzacions estudiantils?

La meva valoració es positiva, hem aconseguit algunes de les nostres principals reivindicacions: congelació de taxes, augment considerable de les beques, gratuïtat del Batxillerat i la FP als centres públics, millora de la FP, etc.

Sobre la selectivitat, almanco, hi ha un compromís ministerial de revisar el sistema d'accés a la Universitat.

Es pot considerar una victòria del moviment estudiantil. Ara manca la seva concreció.

SABINA ROCA GELABERT; 2 DE BUP
I.B. ANTONI MAURA

1.- Quines són les vostres principals reivindicacions?

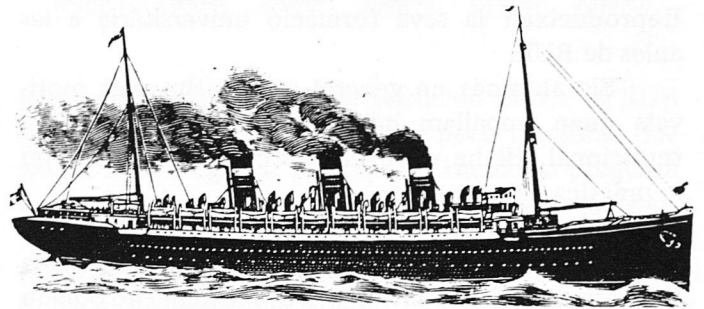
A nivell estatal demanam la supressió de la Selectivitat, la congelació de les taxes acadèmiques, la reforma de la política educativa i l'augment de les beques.

Son rivindicacions pròpies de la nostra comunitat l'exigència, sense més dilacions i entrebancs, de la normalització de la llengua catalana als centres d'ensenyament mitjà. Calen mesures concretes que indiquin que anam cap aquest objectiu, és a dir, normalització pràctica a les aules i no sols teòrica als textos legals.

També demanam una Residència pels estudiants de les altres illes; reciclatge permanent dels professors; millora de les condicions materials dels centres, més medis didàctics, millors instal·lacions tant per l'estudi com per l'activitat cultural i esportiva.

2.- Quins ligams teniu amb la resta de l'Estat Espanyol i entre vosaltres?

No ens hem plantejat la coordinació estable amb els moviments de Madrid, ja sigui a través de la Coordinadora o del Sindicat d'Estudiants. Els organismes de Madrid estan molt polititzats, aquí el moviment estudiantil està més unit perquè hem sabut preservar la seva independència política. Malgrat això, som conscients que la nostra Comunitat Autònoma no te competències en matèria educativa i que les negociacions són a nivell central i som solidaris amb els distints interlocutors en la mesura que plantegen problemes dels estudiants.

3.- Com valorau els preacords amb la Direcció Provincial?

El contingut dels "preacords" estan supeditats a decisions que es prenen a Madrid i no aquí.

Els contactes son positius no tant per a resoldre els problemes d'aquí i des d'aquí sinó pel que representa de reconeixement de l'existència del moviment estudiantil, de la seva representativitat.

4.- La protesta estudiantil és estrictament acadèmica o va més enllà?

Tots els estudiants veim que en el moment que finalitzem els nostres estudis no tenim una sortida laboral. Malgrat això, hi ha moltes necessitats socials que requereixen titulats. Doncs, un canvi de política econòmica i educativa cal per a obrir el negre horitzó de futur dels estudiants, dels joves en general.

5.- Abans hem parlat de les vostres reivindicacions i ha sortit una demanda que afecta al professorat, el seu reciclatge. Quines mesures calen per a millorar el sistema educatiu des de l'òptica dels plans d'estudi i del professorat?

El pla d'estudis de BUP es excessivament formalista i memorístic, és ensenyament teòric sense cap o nul·la pràctica. Els coneixements que ens transmeteixen estan desvinculats dels nostres interessos, és un ensenyament teorista sense contacte amb la realitat. Els estudiants de BUP tenim molt d'interès en fer pràctiques, en utilitzar els coneixements que anam adquirint.

També hem rebut i rebem un ensenyament que no fomenta la reflexió dels alumnes. Cal un canvi de metodologia i de continguts.

Els professors de BUP en general tenen una bona preparació de coneixements, ara bé didàctica-

ment la seva preparació no és la més adequada. Reproduïen la seva formació universitària a les aules de BUP.

Els alumnes en general ens sentim més motivats quan treballam intel·lectualment de forma no tradicional. Hi ha un excés de conservadurisme en la pràctica dels docents.

Caldria una reforma dels plans d'estudis. El Ministeri parla molt de l'experiència de la Reforma Educativa, ara bé nosaltres la desconexem i no podem valorar-la i per tant difícilment la podem recolzar o criticar. El que sí tenim molt clar és la necessitat del canvi als nostres estudis. El reciclatge del professorat és una demanda de canvi d'actuació dels ensenyants, no significa cap crítica global al mateixos.

Nosaltres sospitam que la Reforma Educativa que s'està experimentant no es generalitza perquè això implica unes grans inversions econòmiques.

6.- Majoritàriament la protesta estudiantil està protagonitzada per alumnes de centres estatals, ens podies explicar perquè és tant minsa la participació dels alumnes de centres privats?

Aquí a les Illes han participat i participen alumnes de centres privats. Ara bé la participació del alumnes dels centres privats és més difícil. Els centres privats mantenen un major control sobre els alumnes.

El fet, com deia abans, que hi hagi una part dels estudiants de centres privats trenca la imatge

en què els problemes són del funcionament dels centres públics.

7.- Què opines de la LODE, de la possibilitat de l'associacionisme estudiantil?

El moviment estudiantil demana al consell escolar de cada centre que la participació dels alumnes sigui amb un absolut pla d'igualtat. Paritat entre els components del consell (pares, alumnes, professors), que sigui un àmbit de discussió o no d'alumnes.

Malgrat duguin poc temps de rodatge, podem exigir que tingui més competència, que els alumnes a través del seus representants perdin la por a dir el que pensen i volen.

El constituir les associacions d'alumnes és una mica difícil, s'han de fer tràmits burocràtics, emperò això ha estat una experiència d'aprendre per nosaltres mateixos, encara que ens han ajudat; no ens agrada el Decret emperò s'ha d'utilitzar.

8.- Voldries afegir algún comentari per acabar aquesta entrevista?

Sí, malgrat que el Ministeri d'Educació digui que la Selectivitat és innegociable, nosaltres pensam que la superació del BUP i del COU hauria d'esser suficient per accedir a la UNIVERSITAT. El COU, que ara es com el 4 de BUP, hauria d'esser el que indica el seu nom un veritable curs d'orientació universitària coordinat amb la Universitat.

OIGAMOS A LOS JOVENES

Luis Gallegos Díaz
Prof. Filosofía I.B.

Oigámosles. Ellos dicen !no a la selectividad! Debiéramos preguntarnos por qué esa negativa a un examen cuando ya llevan tantos en el cuerpo ¿Qué singularidad encierra este examen para que los jóvenes no se resignen cumplimentarlo sin más, tan dóciles como son durante sus cursos normales?.

Algunos, incluso líderes estudiantiles de los 60, han insinuado que el defecto lo tuvo la educación recibida por los jóvenes hijos de aquellos padres que participaron en las algaradas de la "década prodigiosa". Así, la movida del curso 86-87 sería la consecuencia de una educación especialmente blan-

da proporcionada por aquellos que habían sido educados en un sistema represivo singularmente duro. Esto habría convertido a los jóvenes de hoy en ineptos para afrontar con "valentía" y "honor" la dureza de una vida que nunca dejó de serlo.

Además, en todo tiempo y lugar hubo y hay selectividad, se argumenta. Y en este mismo país, había examen de Estado, ingreso para el Instituto, dos reválidas y selectividad. Ahora sólo queda la selectividad, que aprueba el 90 por cien de los presentados en junio.

Por esto no se explican algunos por qué los jó-